

ਸਿਵਲ ਕੁਟਕਲ

ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਬਹਾਦਰ ਜੇ.

ਮੈਸਰਜ਼ ਪਾਇਨੀਅਰ ਸਪੋਰਟਸ ਵਰਕਸ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਿਟਡ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਜਵਾਬਦਾਰ।

1964 ਦੀ ਸਿਵਲ ਡਬਲਯੂ ^{1 ਗੈਜ਼ ਨੰ. 13791}

27 ਮਾਰਚ 1967 ਈ.

ਇੰਪਲਾਈਜ਼ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਐਕਟ (1952 ਦਾ XIX)- ਐੱਸ. 8 ਅਤੇ 14-ਬੀ- ਪੂਰਵ -ਖੋਜ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਮਾਲਕ ਦੇ ਯੋਗਦਾਨ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰਨਾ — ਨੁਕਸਾਨ- ਜਦੋਂ ਲੇਵੀ ਯੋਗ ਹੋਵੇ- ਕੁਝ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ ਦੇ ਯੋਗਦਾਨ ਦੀ ਕੋਈ ਮੰਗ ਨਹੀਂ — ਕੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮੁਆਫ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਰਮਚਾਰੀ ਭਵਿੱਖ ਨਿਧੀ ਐਕਟ, 1952 ਦੀ ਧਾਰਾ 14-ਬੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪੂਰਵ ਖੋਜ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਯੋਗਦਾਨਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ 'ਤੇ ਹਰਜਾਨਾ ਵਸੂਲਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਭੁੱਲ ਜਾਣ ਬੁੱਝ ਕੇ ਅਤੇ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੀ ਮਿਆਦ ਦਾ ਯੋਗਦਾਨ ਉਸ ਸਮੇਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਇਹ ਸ਼ੱਕ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਮਿਆਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਯੋਗਦਾਨ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਹਰਜਾਨੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਗੈਰਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਰਮਚਾਰੀ ਭਵਿੱਖ ਨਿਧੀ ਐਕਟ, 1952 ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੁਝ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ ਦੇ ਯੋਗਦਾਨ ਦੀ ਕੋਈ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਮੰਗ ਨੂੰ ਮੁਆਫ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(ਨੋਟ) — ਆਰਡਰ ਤੋਂ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ (1967 ਦਾ ਐਲਪੀਏ ਨੰਬਰ 192) 27 ਜੁਲਾਈ, 1967 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ — ਸੰਪਾਦਕ।

ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਇਹ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ, ਹੁਕਮ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਢੁਕਵੀਂ ਰਿਟ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਿਟ, ਆਰਡਰ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ^{PFA-3/} 174/29356, ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾਵੇ। ਮਿਤੀ 18 ਜੂਨ, 1963 ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ।

ਅਰਹਾਦੀ, ਇੱਕ ਵਕੀਲ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ।

ਸੀ ਹੇਤਨ ਡੀ ਏ ਐਸ ਡੀ ਈਵਾਨ, ਇੱਕ ਡਵੇਕੇਟ, ਇੱਕ ਡਵੇਕੇਟ -ਜੀ ਐਨਰਲ ਲਈ, ਰੈਜ਼ੋਲਿਊਸ਼ਨ ਪੌਡੋਟਸ ਲਈ।

ਮੇਸਰਜ਼ ਪਾਇਨੀਅਰ ਸਪੋਰਟਸ ਵਰਕਸ, ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ, ਲਿਮਿਟਿਡ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ
ਹੋਰ (ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਬਹਾਦਰ, ਜੇ.)

ਆਰਡਰ ਕਰੋ

ਐਸ ਹਮਸ਼ੇਰ ਬੀ ਅਹਦਰ , ਜੇ. - ਪਟੀਸ਼ਨਰ, ਮੇਸਰਜ਼. ਪਾਇਨੀਅਰ ਸਪੋਰਟਸ ਵਰਕਸ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਿਟਿਡ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੰਪਨੀ ਕਹੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ) ਨੇ ਦੂਜੇ ਜਵਾਬਦੇਹ, ਖੇਤਰੀ ਭਵਿੱਖ ਨਿਧੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੁਝ ਭੁਗਤਾਨਾਂ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਵੀ ਰੋਕਣ ਲਈ। 401.20 ਹਰਜਾਨੇ ਵਜੋਂ. ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਫੰਡ ਵਿੱਚ ਯੋਗਦਾਨ ਵਜੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦੂਜੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਰੁਪਏ ਹੈ। 5,500 ਅਜੀਬ।

ਕੰਪਨੀ ਖੇਡਾਂ ਦੇ ਸਮਾਨ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਲਈ ਛੋਟੇ ਪੈਮਾਨੇ ਦਾ ਕਾਟੇਜ ਉਦਯੋਗ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਵੰਡ ਦੇ ਬਾਅਦ ਤੋਂ ਜਲੰਧਰ ਸ਼ਹਿਰ ਤੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ। ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਖੇਤਰੀ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਫੰਡ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਦੂਜੇ ਜਵਾਬਦੇਹ, ਦੁਆਰਾ 5 ਫਰਵਰੀ, 1962 ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿ ਉਸਨੇ 31 ਅਗਸਤ, 1961 ਨੂੰ 50 ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਨੌਕਰੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨਾਲ ਜੋੜੀ ਗਈ ਸਕੀਮ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਉਣ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਬਣ ਗਈ ਹੈ। 'ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਫੰਡ ਐਕਟ, 1952, (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਕਟ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ)। ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ 1 ਸਤੰਬਰ, 1961 ਤੋਂ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਉਣ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਸੀ। ਦੇਰ ਨਾਲ ਪਤਾ ਲੱਗਣ 'ਤੇ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਭਵਿੱਖ ਨਿਧੀ ਯੋਜਨਾ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇੱਕ ਰਿਆਇਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ 1 ਸਤੰਬਰ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਖੋਜ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਸਤੰਬਰ, 1961 ਤੋਂ 31 ਜਨਵਰੀ, 1962 ਤੱਕ। ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿਸਤਾਂ ਰਾਹੀਂ ਯੋਗਦਾਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14-ਬੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਰਜਾਨੇ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ "ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ" ਸੀ।

ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਪੂਰਵ-ਖੋਜ ਅਵਧੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਰਿਆਇਤ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮਾਲਕ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਯੋਗਦਾਨ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਦਾਇਗੀ ਦੀ ਰਕਮ ਲਗਭਗ ਰੁਪਏ ਹੈ। 5,500 ਹੈ।

ਸ੍ਰੀ ਸਰਹਦੀ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਹਾਲ ਹੀ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਉਹ ਹੁਣ ਉਸ ਰਕਮ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਦਬਾਅ ਪਾਉਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜੋ ਮਾਲਕਾਂ ਦੇ ਯੋਗਦਾਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਹੈ। ਸਕੀਮ ਨੂੰ. *ਕਪੂਰ ਭਿੰਬਰ ਯੂਨੀਅਨ ਅਤੇ ਖੇਤਰੀ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਫੰਡ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (1)* ਵਿੱਚ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਫਲਸ਼ੋ ਅਤੇ ਗਰੇਵਰ ਜੇ. ਦੇ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਫੰਡ ਵਿੱਚ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਉਣ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ 1 ਨਵੰਬਰ, 1952 ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਜਦੋਂ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ ਅਤੇ ਯੋਗ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਫੰਡ ਵਿੱਚ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਉਣਾ ਹੋਵੇਗਾ।

(1) (1966) 1 LLJ 870.

ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਕੁਝ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਯੋਗਦਾਨ ਦੀ ਕੋਈ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਮੰਗ ਨੂੰ ਮੁਆਫ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਅਥਾਰਟੀ 'ਤੇ, ਖੇਤਰੀ ਪ੍ਰਾਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ, ਵਿਦਵਾਨ ਡਿਪਟੀ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਸਹੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੰਪਨੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ ਤਾਂ ਪ੍ਰੀ-ਡਿਸਕਵਰੀ ਪੀਰੀਅਡ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਸਰਹਾਦੀ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਪੂਰ ਭਿੰਬਰ ਯੂਨੀਅਨ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਵੱਲੋਂ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਮਾਮਲਾ ਸ਼ੱਕੀ ਸੀ। ਉਹ ਹੁਣ ਇਸ ਰਕਮ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਪਾਉਂਦਾ।

ਸ੍ਰੀ ਸਰਹਾਦੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਰਜਾਨੇ ਦੀ ਮੰਗ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14-ਬੀ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ: -

“ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ ਫੰਡ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਯੋਗਦਾਨ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਧਾਰਾ 15 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਅਧੀਨ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸੰਗ੍ਰਹਿਆਂ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਕਿਸੇ ਵੀ ਖਰਚੇ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਵਿੱਚ ਡਿਫਾਲਟ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਐਕਟ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਸਕੀਮ ਦੀ ਜਾਂ ਧਾਰਾ 17 ਦੇ ਅਧੀਨ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਉਚਿਤ ਸਰਕਾਰ ਮਾਲਕ ਤੋਂ ਅਜਿਹੇ ਹਰਜਾਨੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਬਕਾਏ ਦੀ ਰਕਮ ਦੇ 25 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਲਗਾਉਣਾ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦੀ ਹੈ।”

ਜਦੋਂ ਕਿ ਦੂਜੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਅਕਤੂਬਰ, 1961 ਤੋਂ ਜਨਵਰੀ, 1962 ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਚਾਰ ਬਰਾਬਰ ਮਾਸਿਕ ਕਿਸ਼ਤਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਯੋਗਦਾਨ ਦੇ ਬਕਾਏ ਕਲੀਅਰ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਵਾਧਾ ਹਰਜਾਨੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦੇ ਉਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਧਾਰਾ 14-ਬੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੂਜੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸਤੰਬਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੰਟਰੀਬਿਊਸ਼ਨ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਡਿਫਾਲਟ ਹੋਇਆ ਸੀ। 1961 ਤੋਂ ਜਨਵਰੀ, 1962 ਤੱਕ, ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਧਾਰਾ 14-ਬੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਰਜਾਨੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ 14 ਅਗਸਤ, 1962 ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਐਨੈਕਸਰ ਡੀ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਵੱਲੋਂ ਸਤੰਬਰ 1961 ਤੋਂ ਨਵੰਬਰ 1961 ਤੱਕ ਦੇ ਖਰਚਿਆਂ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ 5 ਤੋਂ 15 ਫੀਸਦੀ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਹਰਜਾਨਾ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ। ਇਹਨਾਂ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਲਈ ਹਰਜਾਨੇ ਵਜੋਂ ਗਣਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੁੱਲ ਰਕਮ, ਰੁਪਏ ਹੈ। 378.50 ਅਤੇ ਰੁ. 22.70 (ਕੁੱਲ 401.20 ਰੁਪਏ)। ਦਸੰਬਰ, 1961 ਤੋਂ ਜਨਵਰੀ, 1962 ਤੱਕ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨੁਕਸਾਨ ਦੀ ਅਜੇ ਗਣਨਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਅਨੁਬੰਧ ਡੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ "ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਮੇਂ ਸਿਰ" ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਸ੍ਰੀ ਸਰਹਾਦੀ ਨੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਯੋਗਦਾਨ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਝਿਜਕ ਦੇ, ਜਦੋਂ ਮੰਗਿਆ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਡਿਫਾਲਟ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇਹ ਉਸ ਸਮੇਂ ਸ਼ੱਕੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਖੋਜ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ

ਓਰੀਐਂਟਲ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਮੈਨੂਫੈਕਚਰਜ਼ (ਇੰਡੀਆ), ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਿਟਿਡ, ਬਨਾਮ ਵੈਲਥ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ
, ਪੰਜਾਬ, (ਪੀਭਤ, ਜੇ.)

ਯੋਗਦਾਨ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੁਝ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਹਨ ਜੋ ਉਸਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕਪੂਰ ਭਿੰਬਰ ਯੂਨੀਅਨ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਕਾਰਨ ਹੀ ਸ੍ਰੀ ਸਰਹਾਦੀ ਨੇ ਬਹਿਸ ਦੌਰਾਨ ਪੂਰਵ-ਖੋਜ ਸਮੇਂ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਰਕਮ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ 14 ਅਗਸਤ, 1962 ਨੂੰ ਹਰਜਾਨਾ ਵਸੂਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਉਦੋਂ ਸੀ ਜਦੋਂ ਯੋਗਦਾਨਾਂ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸ੍ਰੀ ਸਰਹਾਦੀ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਰਕਮ ਪਹਿਲਾਂ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਸੀ, ਉਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹਰਜਾਨਾ ਵਸੂਲਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਸ੍ਰੀ ਸਰਹਾਦੀ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 14-ਬੀ

ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਰਜਾਨਾ ਵਸੂਲਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਯੋਗਦਾਨ ਅਦਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਅਤੇ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਵਿਰੋਧ ਦੇ ਤਹਿਤ ਯੋਗਦਾਨ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਖੋਜ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਯੋਗਦਾਨਾਂ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਰਿਆਇਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਰਜਾਨੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਵਾਜ਼ਬ ਹੈ।

ਮੈਂ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰਾਂਗਾ ਕਿ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਤੋਂ 401.20 ਰੁਪਏ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਉਂਕਿ ਹਰਜਾਨੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਦਸੰਬਰ, 1961 ਅਤੇ ਜਨਵਰੀ, 1962 ਲਈ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਮੰਗ, ਜੋ ਅਜੇ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਬਾਕੀ ਹੈ, ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਦਬਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾਵੇਗਾ। ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਸਿਰਫ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਫਲ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਖਰਚੇ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਗੁਲਜ਼ੇਬਾ

ਆਰ.ਐਨ.ਐਮ

ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਰੈਫਰੈਂਸ

ਏ.ਐਨ. ਗਰੋਵਰ ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਮ ਚੰਦ ਪੀਡਿਤ ਜੇ.ਜੇ.

ਓਰੀਐਂਟਲ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਮੈਨੂਫੈਕਚਰਜ਼ ਭਾਰਤ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਿਟਿਡ।— ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਵੈਲਥ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਪੰਜਾਬ, - ਜਵਾਬਦੇਹ।

1963 ਦਾ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਸੰਦਰਭ ਨੰ. 61

28 ਮਾਰਚ 1967 ਈ

ਵੈਲਥ ਟੈਕਸ ਐਕਟ (1957 ਦਾ XXVII)-5. 45(ਡੀ) -1924 ਵਿੱਚ ਸਥਾਪਿਤ ਕੰਪਨੀ ਅਗਸਤ, 1955 ਵਿੱਚ ਨਵਾਂ ਸੈਕਸ਼ਨ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦੀ ਹੈ — ਕੀ ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਟੈਕਸ ਛੁੱਟੀ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ — ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ — ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਸਪੱਸ਼ਟ — ਕੀ ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ — ਚੋਣ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਅਤੇ ਸੰਸਦ ਵਿੱਚ ਬਹਿਸ — ਕੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।